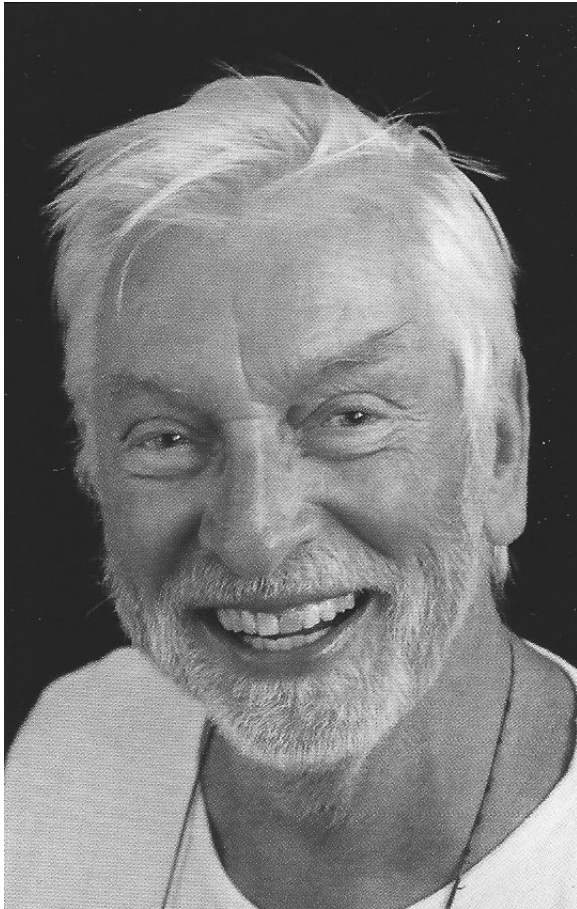

Afdelingsnieuws

SUCCULENTA

128

MAAS EN PEEL

ZOMER 2022

Omslag: Op 6 februari 1945 werd Ludwig Bercht geboren. Na de middelbare school studeerde hij aan de Rijksuniversiteit Utrecht. Hij sloot deze studie af met een promotie tot doctor in de chemie.

In 1973 werd Ludwig lid van de afd. Utrecht van Succulenta en groeide uit tot een van de actiefste liefhebbers. Zo was hij van 1979 tot 1984 secretaris van Succulenta, van 1980 tot 1983 voorzitter van de afd. Utrecht, van 1984 tot 1990 en 1994 tot 1995 hoofdredacteur van ons tijdschrift, een functie die hij met Riet Maessen en Henk Viscaal ook van 2009 tot zijn overlijden op 5 maart 2021 vervulde.

Ludwig maakte bijna jaarlijks een cactusreis, meestal naar Zuid-Amerika. Hij groeide uit tot een specialist van vele cactussen die daar groeien, vooral Gymnocalyciums. Van zijn reizen hebben vele liefhebbers genoten tijdens de talrijke lezingen die hij in binnen en buitenland hield.

De laatste 20 jaren van zijn leven beschikte hij in Eck en Wiel over een grote verzameling succulenten in een kas van ca. 600 m². Hij oogstte daarin vele soorten zaden, waarvan hij jaarlijks een lijst uitbracht en die velen bij hem besteld hebben.

Ludwig was erelid van Succulenta sinds 2018.

AFDELINGSNIEUWS

Nr. 128 Zomer 2022 31ste jaargang

Kwartaalblad van SUCCULENTA

Mees & Peel

Redactie: Jack Schraets

Red. adres: Geuldersedijk 2

5944 NH Arcen

Tel. 077-4732913

Email: j.a.schraets@hccnet.nl

Activiteiten (onder voorbehoud)

- 28 juni Buitenbijeenkomst bij de fam. Dorssers, Snelkenstraat 28a Sevenum.
- 23 aug. Buitenbijeenkomst bij de fam. Knapen, Kortestraat 1 Asten. Verloting.
- 27 sept. Thema-avond. Bijzonder, apart, uniek, lelijk. Iedereen kan een of meer planten meebrengen, die opvallen in enig opzicht.
- 25 okt. Interactieve plant herkenning. Raad aan de hand van een deel-foto om welke plant het gaat.
- 22 nov. Jan en Anny Linden; op weg naar Richterveld.
- 20 dec. Nog in te vullen.

HOBBYARTIKELEN

VERKRIJGBAAR BIJ:
JACK V.D. STERREN
INDUSTRIESTRAAT 70, REUVER
MAIL: JACKV.D.STERREN@HOME.NL
TEL. 077-4743687

VOEDING
ETIKETTEN
WATERVASTE STIFTEN

Gedachten van een voorzitter 24

Williejan Rooijackers

De zomer is aantocht en het lijkt in alle opzichten een normaal cactus jaar te worden. Terug naar zoals het was. Deze keer wil ik U meenemen met de activiteiten die we de laatste maanden ondernomen hebben alsmede het verhaal achter een verloting. Verlotingen zijn vaak een opgave, waar haal je de planten vandaan. Soms komen ze uit de eigen verzameling of die van medebestuurders, soms hebben we geluk en kunnen we ergens een verzameling ophalen en als laatste uiteraard planten inkopen.

De eerste van de activiteiten was Ubbink. De opzet was anders, heel anders. Bij binnenkomst geen standhouders. Dat gaf bij ons een reactie van oké, heel bijzonder en jammer. Halverwege de kas werd duidelijk dat ze helemaal achterin stonden. Dat er met karretjes gependeld werd met planten. Dit om te voorkomen, dat de planten van handelaren in contact konden komen met hun eigen planten. Als gebruikelijk weer de nodige leuke en mooie planten gevonden. En niet geheel onbelangrijk weer diverse cactusvrienden getroffen.

De beurs in het exotisch tuincentrum Ospel. Daar heb ik de hele dag met een tafel gestaan voor promotie. Helaas deze keer geen gegadigden. De beurs zelf, mooi, groot, veel handelaren en mooie planten. Ook hier weer het feest van de herkenning, veel bekenden en vrienden. Rest mij nog te zeggen dat Annelies en Frieda Knapen geheel belangeloos hadden aangeboden te helpen in de koffi-corner. Konden ze meteen controleren of Harrie, die een verkoopkraam had, en ik niet te veel geld uitgaven aan plantjes.

Dat de bezoekers van de beurs hun auto tot wel vijfhonderd meter verder moesten parkeren zegt iets over de drukte.

Begin mei bracht Wil van Eck ons in contact met naar later blijkt een oud lid. Betreft de heer Gubbels uit Blerick die lang geleden lid was. Hij is inmiddels dik in de tachtig en wilde zijn verzameling planten wat beperken. De heer Gubbels bleek heel veel te hebben van cactussen, vetplanten en tuinplanten. In zijn werkend leven was hij tuinder en het lijkt erop dat hij daar nooit echt mee gestopt is. Ieder zaadje en stekje gaat in de grond.

Harry is twee keer op en neer gereden met een volle auto en later nog een keer samen met mij. Het zijn mooie planten in alle maten, een klein nadeel: veel van hetzelfde.

De volgende fase; alles uitzoeken en vervolgens verpoten. Op de foto's kunt U

een deel van de planten zien op de stellingkar en tevens Harrie met het oppotten. We hebben er samen een soort van productielijn van gemaakt. Stellingkar, schoonmaaktafel en oppothoekje. Na een middag werk waren de planten voor de verloting verpot. Planten voor twee verlotingen, maar er moest nog wel wat bij om een gevarieerder aanbod te hebben.

De planten voor het verpotten

Uiteraard blijft er ook nog wat over, namelijk stapels plastic potjes, bakjes en grote potten. Verder nog veel stenen potten en bakken. Diverse frutsels, prullaria en stenen. Niet te vergeten een aanhangertje zand.

Ook zijn er nog heel veel planten over gebleven, veelal Noto-cactussen, in totaal ongeveer 370 stuks. Deze zijn door Harrie opgepot, schoongemaakt hadden we ze al. Deze zijn overgenomen door de Jochumhof.

Daar worden ze verkocht ten behoeve van de kas en wij hadden weer wat geld om planten in te kopen voor de loterij. Een win-win situatie.

Op zaterdag 14 mei zijn we, Harrie, Frieda, Annelies en ik, naar de open deur dagen geweest bij Mieke Geuens en Paul Theunis in Beringe en Paal Voor ons een jaarlijks tripje

Harrie aan het verpotten

naar twee prachtige verzamelingen en inmiddels goede cactusvrienden.

Tevens een gelegenheid om plantjes te kopen, over het algemeen mooie planten voor een klein prijsje. Tevens met een beetje geluk ook planten voor een verloting. Bij dit artikel gaan twee foto's, een van enkele aankopen voor mezelf bij Mieke en een van "Rebutia-hoekje" bij Mieke. Op beide adressen konden we onder ander Mammillaria's en Gym-

Bloeiende Rebutia's bij Mieke Geuens

De aankopen van de auteur

no's inkopen voor de verloting. Ach is het voor een tombola? Dan maken we een speciaal prijsje. Dat is natuurlijk erg fijn. Behalve dat we een fijne dag hebben gehad bij fijne mensen met prachtige verzamelingen, hebben we dus ook de verloting rond.

Dan wil je ook zo snel mogelijk een verloting houden, want iets waar vrijwel niemand bij stil staat is dat er ineens een volle stellingkas met planten is en die moet wel ergens staan. Ruimte heeft iedereen te weinig dus staat zo'n kar eigenlijk in de weg. Dus de eerste bijeenkomst direct een verloting. Dat

scheelt alweer. Zie foto van de planten in de zaal. Het was in veel opzichten

een goede verloting. De planten vonden moeiteloos een nieuwe eigenaar. Sommige leden hadden wat meer geluk dan anderen maar over het algemeen iedereen tevreden. Het bestuur ook, immers we hebben de leden iets goeds kunnen bieden en deze verloting heeft 115 euro opgebracht.

In augustus, buiten-bijeenkomst bij Harrie en Frieda in Asten, houden de volgende verloting. Harrie hoeft dan niet te zeulen met de planten en krijgt wat ruimte terug.

Daarna begint het weer van voor af aan. Namelijk weer rondkijken en alert zijn zodat je in het volgend voorjaar weer een verloting kunt houden.

Daags na ons bezoekje aan België was het onze eigen open kas. Zie ander artikelje. Zelf kon ik maar een adres bezoeken. Wel ben ik erg blij dat de inzet van de deelnemers en voorbereidingen van het bestuur hebben geleid tot een mooie en goed bezochte open kas.

Zoals U elders kunt lezen hebben we behalve de verloting ook een prachtige lezing gehad van Laurens Eggen.

Dan ga ik afsluiten met de beurs in Wijnegem België, tegen Antwerpen aan.

Dat is van ons uit een uurtje rijden en dat maakt het ook aantrekkelijk om effe op en neer te gaan. Dit jaar voor ons zo wie zo omdat we ook voor de afhandeling van enkele familiezaken in de Kempen moesten zijn. Dan ben je al halverwege. Eerlijk is eerlijk deze keer was de beurs uitstekend. Op het voorplein de nodige handelaren, de zaal goed vol en achter buiten ook nog eens de nodige kramen.

Uiteraard veel bekende handelaren en bezoekers.

Bijzonder is wel te vermelden dat de bekende Boudewijn Albert Leopold (handelaar liefhebber uit België) zijn planten verkocht met op alle potten een stickertje van Succulenta.

Tot de volgende.

Boudewijn Albert Leopold

OPEN KAS

John Jagerszky

Na ruim twee jaar weer eens een sociale activiteit, iets waar andere mensen bij betrokken zijn, geeft een goed gevoel.

Wat een weekend was dit, het weekend van 14 en 15 mei. Voor mij was dit echt geweldig. Zaterdag mijn eerste cactusreisje met de afdeling Eindhoven, Tilburg en Den Bosch – Gorinchem en dat in meer dan 25 jaar. En dan op zondag open kasdag wat ik nog nooit eerder heb gedaan.

In de weken ervoor besluipen me echter wel allerlei vragen van twijfel vooral ten aanzien van de open kasdag. Ik voel me onzeker. Is dit wel iets voor mij. Het weekend ervoor ben ik naar het Westland, naar Honselersdijk geweest, naar Aad Vijverberg. Dan kom je in een kas van 500 m² met meteen aan de linkerkant een volle grondcultuur. Daar staan planten tot zo'n 5 meter hoog. Iets waarvan de meesten van ons alleen maar kunnen dromen.

In de kas van Aad Vijverberg

En dan denk ik aan mijn eigen kas van 6,5 m². Dat verschil is zo groot dat ik zwaar twijfel aan het open kasjebeuren van 15 mei.

Die twijfel heb ik ook al eerder uitgesproken tegen een bestuurslid, maar die wuifde dat weg met de woorden dat het niet alleen maar groot hoeft te zijn en dat een beginnende verzameling ook veel te bieden heeft.

(Voor de niet-weters: ik heb wel bijna 25 jaar ervaring met het kweken van succulenten, maar ik heb vanaf 1996 stilgestaan tot begin 2020.)

Inmiddels zijn de aanplakbiljetten gedrukt en verspreid: is ons weekkrantje De MooiLaarbeekkrant

benaderd en de dag als evenement geplaatst. Niet meer meedoen is dan geen optie meer. En dat was maar goed ook.

Het was een prachtige dag. Om te beginnen het weer. De zon scheen volop. Je kon de hele dag buiten zitten. 's Middags heb ik zelfs het zonnescherm boven de zitkuil getrokken omdat bezoekers het te heet hebben.

De eerste bezoeker is er al een paar minuten over 10.00. Die had niets met cactussen en vetplanten maar wel met tuinen. Ieder jaar schijnt er bij ons in het dorp een open tuinendag te zijn en of ik daar aan mee doe. Ik heb daar echter bij mijn weten nog nooit van gehoord. Dan krijg ik de vraag of ik dat eventueel wel wil want hij vindt de tuin erg mooi. Ik heb daarna toegestemd dat er mensen van de betreffende organisatie met mij contact kunnen opnemen over een eventuele deelname. Dit wordt dan ook een extra moment om onze hobby te profileren.

s' Middags tegen vieren komt hij nogmaals terug met zijn vrouw en ouders.

De rest van de dag is het een komen en gaan van liefhebbers, Beek en Donkaren en mensen uit de buurt. In totaal heb ik zo'n 35 mensen op bezoek gehad. Zelfs een echtpaar uit Friesland (die ik achteraf ook al bij Aad tegen ben gekomen, maar dat komt pas een paar dagen later bij me op) is helemaal komen afzakken.

Al met al een activiteit om te herhalen.

Och ja, eigenlijk waren het 36 bezoekers, maar Jack Huijs kwam een week te vroeg. Dat had mij ook kunnen overkomen. Als je met pensioen bent, gaat de tijd anders verlopen, dan lijkt iedere dag op elkaar.

Geef de pen door

Rik Coenen

Het is inmiddels al weer twee jaar geleden, maar ik had hier nog geen verslag over geschreven. Ik kreeg toen net een relatie met mijn vriendin Karina en toen zij wist dat ik een

groot fan was van cactussen, wou zij graag voor mijn verjaardag een keer naar de Cactus Oase in Ruurlo gaan. Deze had zij ooit op tv gezien in een programma van Gordon genaamd "Gordon's wondere wereld". Net rond die periode begon ook het

Agaves

hele corona gedoe,

waardoor ons uitstapje enkele maanden uitgesteld werd. Maar rond de zomer was er nog net iets mogelijk, waardoor wij op midzomer toch eindelijk eens richting Gelderland gingen.

Agave met op achtergrond piramide van Echinocactus grusonii

Ruurlo ligt op bijna 2 uur rijden, in de Achterhoek. Een uit de hand gelopen hobby, zoals het ons wel bekend is, maar dan in het kwadraat. Volgens de website 6000 vierkante meter aan kas, het levenswerk van Anny en Bert van der Meer.

Naast alleen cactussen en vetplanten staan er

Een grote Yucca

tegenwoordig ook wat spullen van diverse verenigingen. Zo kom je bij binnenkomst meteen een modelspoor tegen met enkele grote Agaves ertussendoor. Ook zijn er hoekjes gemaakt met oude spullen, waardoor het nu deels ook een museum lijkt.

Qua planten heb ik

mijn ogen uitgekeken. Ik vind zelf grote Agaves schitterend en kon wat dat betreft mijn lol op daar. Schoonmoedersstoel hadden ze blijkbaar zo veel dat ze er maar een piramide van hebben gemaakt. Veel grote cactussen, Euphorbia's, maar ook bijvoorbeeld Yucca's zoals je ze zelden in een privé verzameling tegen komt. Zelfs de wat lager blijvende soorten zoals de mij geliefde Euphorbia horrida die daar tegenover de rest maar klein leken, maar in een verzameling het pareltje zouden zijn.

Al met al zeker een aanrader, vooral nu het nieuws is gekomen dat Anny en Bert vanwege hun leeftijd dit nog maar 2 jaar willen doen en er geen opvolging is. Wellicht een idee om voor die tijd nog een keer een excursie te plannen daarheen.

Een groepje Echinocactus grusonii

Ik geef de pen door aan Jan Taheij.

Open kas 15 mei 2022

Williejan Rooijackers

Na enkele coronajaren dan nu toch weer een open kas. Gelukkig zou je haast zeggen, te lang zonder de leuke dingen. Eerst even een klein stukje van wat daarbij komt kijken. Gewoon als informatie. Het start natuurlijk met een aantal deelnemers. Vervolgens moet je een flyer, affiche maken. De deelnemers hebben daarnaast een actueel inschrijfformulier nodig en een formulier voor belangstellingsregistratie. Voor bezoekers die een keer naar een bijeenkomst willen komen, informatie willen ontvangen etc. Dan is er de gebruikelijke informatie, downloads van de Succulenta site, die uitgedeeld kan worden. Uiteraard moet je ook iets doen aan publiciteit. Het aanschrijven (tegenwoordig mailen en op websites plaatsen) van krantjes is monnikenwerk. Stuk of zestig adressen met vaak ook nog eigen wensen. (hoeveelheid tekens, wel/geen foto enz.) Ben je toch gauw een avondje mee bezig. Makkelijker is sociale media, plaatsen en delen met alles en iedereen. Dat werkt vaak erg goed.

Dan de open kas zelf. Inmiddels heb ik van alle deelnemers gehoord dat ze dik tevreden waren met de bezoekersaantallen. Dat is mooi want daar doe je het toch voor. Nog mooier is nieuwe leden doch dat mocht deze keer niet zo zijn. Zelf heb ik er helaas niet zo veel van gezien. Druk, druk, druk, verplichtingen enz. Een adres, zowat om de hoek, hebben we kunnen bezoeken. Annelies en ik zijn even naar John en Annelies Jagerszky gegaan. Dat was leuk en de moeite waard. Ze hebben een tuin vol mooie, bijzondere planten. Op zich is de cactusverzameling niet zo heel groot maar wel mooi met skonne planten. John is inmiddels ook volop aan het zaaien, dat lijkt ook goed te gaan.

Een plant in het bijzonder wil ik met U delen. Meteen bij het betreden van de kas, als een magneet, een schitterende plant van het type: kijk mij eens. Inderdaad kijk mij eens, voor mij een ontdekking, nog nooit gezien. Klein maar fijn en eigenlijk een heel eenvoudige plant namelijk een *Tephrocactus geometricus*. Wat was er zo bijzonder? Deze stond in bloei. Schitterend.

Zie foto's, waar een klein plantje groot in kan zijn. Genoten van de tuin en de verzameling, alleen de *Tephrocactus* maakte het al de moeite waard.

Voor alle deelnemers nog een woord van dank. Dank voor Uw deelname, het opofferen van Uw tijd, het promoten van onze hobby, top!!

Lezing Laurens Eggen, 24 mei 2022

Williejan Rooijackers

Via de familie van Eck ben ik in contact gekomen met Laurens Eggen, professioneel fotograaf en freelancer bij de Limburger. Maar bovenal een gepassioneerde liefhebber van “vleesetende planten”.

Het eerste contact voelde al direct goed en de vraag of hij een lezing zou willen verzorgen verraste hem enigszins. Het is iets wat hij vaker doet.

Eerder dit jaar is hij een keertje kennis komen maken, de sfeer van de afdeling proeven en “voelen” wat onze interesses zijn. Dat was bij de lezing van Kees van Berkel. Eigenlijk was Laurens daar de reddende engel vanwege allerlei computerproblemen en een beamer die niet meer wilde.

Voorafgaande aan de avond van de 24^e gaf Laurens nog aan dat hij diverse plantenboeken had die weg moesten. Afgesproken dat hij die mee zou nemen. De meeste vonden vrij snel een nieuwe eigenaar en een 5-tal boeken zijn naar de Jochumhof gegaan.

Laurens bracht ook een bak met planten mee, vlak voor de vergadering zette hij deze bak op een tafel neer. Wat er vervolgens gebeurde was bijzonder om

te zien. Als een soort van magneet trok deze bak de leden naar zich toe. Direct volop belangstelling voor deze prachtige planten.

Uiteindelijk werd het een later-tje, een super interessante lezing, veel vragen en daarna volop in gesprek rondom de planten.

Wat de lezing zo bijzonder maakte waren niet de plaatjes, maar de goede uitleg over de werking, opbouw en de wijze waarop insecten gelokt en gevangengehouden worden. Heel apart en in ontwikkeling zeer geavanceerd.

Van voelharen als detectie, tot geur, super gladde randen, geleiding bladeren om het insect in de goede richting te beweging etc. Soms als je de uitleg hoorde was er een o ja-moment.

Veel van de “vallen”/ bekens hebben lichtere plekken als een soort van “tigger”-patroon, naar beneden toe steeds lichter. Wat doen de meeste insecten, die worden aangetrokken tot het licht. Ze zitten in een val, zoeken een uitweg en gaan naar het licht. Zonder het te weten gaan ze steeds verder de val in om uiteindelijk geen kant meer uit te kunnen.

Ook het bedwelmen van insecten waardoor ze de val niet meer kunnen verlaten. Zo veel informatie en tevens zo leerzaam, fantastisch.

Nog een klein stukje over de verzorging. Teelt uitsluitend op turf/ turfstrooisel. Perliet zou nog kunnen. In ieder geval zeer arm en geen mineralen bevattende grond. Water alleen gedestilleerd water of regenwater. Geen kraanwater omdat daar weer mineralen inzitten.

Als je deze regels niet volgt dan leidt dat na enige tijd tot de dood van de plant.

Ze verdragen over het algemeen temperaturen van min 60 tot plus 40. Belangrijk is natte bij voorkeur wat koele voeten.

Ik heb genoten van deze lezing en heb vele erg positieve geluiden om me heen gehoord.

Laurens nogmaals dank.

Sansevieria

Peter A. Mansfeld

Trendpflanze *Sansevieria* – (m)eine Auswahl

Jack Schraets

In de serie monografiën, van de Deutsche Kakteen Gesellschaft waarvan ieder halfjaar een deel verschijnt, is kortgeleden van Peter A. Mansfeld verschenen "Trendpflanze *Sansevieria* – (meine) Auswahl". In 148 pagina's wordt een overzicht gegeven van dit plantengeslacht, dat zijn hoofdverbreiding in (Oost)-Afrika vindt. Een aantal soorten wordt besproken.

Sansevieria hoort bij de familie *Ruscaceae*. Volgens de schrijver zijn het meerjarige, stamvormende en succulente planten. Bij de basis vertakken ze zich door het vor-

men van ondergrondse rhizomen of bovengrondse uitlopers.

Het geslacht bevat meer dan 80 soorten. Het meest algemeen ziet men *S. trifasciata* en zijn diverse vormen.

De meeste *Sansevieria*-soorten gelden als zeer robuust en verdragen de meeste fouten wel. De meeste soorten hebben in de winter graag iets meer warmte dan onze cactussen. Vaak bloeien deze planten pas na een tiental jaren.

Het boek bevat een honderdtal foto's.

Wist U dat

- ⇒ onze afdeling hard op zoek is naar bestuurders?
- ⇒ het ondergetekende nog steeds verwondert, dat men zich dan niet te verdringen staat.
- ⇒ men geen speciale kennis hoeft te bezitten om geschikt te zijn als bestuurslid?
- ⇒ men wel een enthousiast liefhebber moet zijn om geschikt te zijn?
- ⇒ zonder bestuur de afdeling geen lang leven meer beschoren is?
- ⇒ het opheffen van de afdeling na meer dan 60 jaar een blamage zou zijn voor degenen, die echte liefhebbers zijn?
- ⇒ er minstens drie leden van ons afdeling al langer dan 50 jaar lid zijn?
- ⇒ je van deze mensen niet kunt verwachten, dat ze nog een bestuursfunctie bekleden?
- ⇒ juist deze mensen hangen aan de afdeling; het is een deel van hun leven geworden.
- ⇒ je overigens juist bij deze “ouderen” vaak unieke planten kunt bewonderen?
- ⇒ je bij diezelfde “ouderen” terecht kunt met problemen op het gebied van onze hobby?
- ⇒ je in veel van de verschenen boeken over succulenten tips kunt vinden over de wijze waarop je problemen met je planten kunt oplossen?
- ⇒ het een schande is, dat de leden in het algemeen niet de adressen ontvangen van de medeleden?
- ⇒ je desondanks mijn adres en verdere contactgegevens op de tweede pagina van dit tijdschrift kunt vinden?

Gepeins

Jack Schraets

Zoals U waarschijnlijk wel hebt bemerkt ben ik in de laatste vijf jaren nogal veranderd. Toen werd ik namelijk getroffen door een (lichte) hersenbloeding. Daardoor kreeg de medische wereld eindelijk de kans om me eens wat beter te bestuderen. Ze ontdekten enkele andere gebreken in fysieke gesteldheid, hetgeen leidde tot een operatie en een aantal ongemakken, die deels (hopelijk) beperkt worden met medicijnen. Maar mijn werkkraft ging wel achteruit. Zoveel dat ik blij ben als ik vroeg in de avond mijn bed op kan zoeken.

Een en ander heeft ertoe geleid, dat ik de bijeenkomsten niet vaak bezoek en dan nog maar gedeeltelijk. Ook dat was een teleurstelling voor me, want na een veertigjarig bestuurslidmaatschap had ik gehoopt wat meer contact te kunnen houden met andere leden van onze afdeling. Daarbij komt nog, dat er in de voorbije laatste twee jaren zeer veel bijeenkomsten niet doorgingen vanwege de corona.

De weinige bijeenkomsten die wel doorgingen muntten niet uit in oorspronkelijkheid en zeker viel er weinig uit te leren want vaak waren ze oppervlakkig. Na 50 jaren liefhebberij ben ik niet zo geïnteresseerd in beginners-problemen. Wat ik wel merk is, dat mijn kennis van de andere liefhebbers binnen de afdeling afneemt. Dat komt door de verminderde contacten, maar ook door de snelle wisseling van het ledenbestand.

Van de weinige contacten die ik tijdens de bijeenkomsten heb zijn er maar weinig die voor mij waardevol zijn. Op het gebied van succulenten (daar is het toch allemaal om begonnen!) zijn er nauwelijks, die zoveel indruk op me maken, dat ik ze me na korte tijd nog herinner.

U zult nu willen weten waarom ik nog lid van de afdeling blijf.

Ik zal proberen dat te verklaren. Allereerst ben ik inmiddels 50 jaar lid en ik mag stellen dat ik vaak meer tijd aan de afdeling heb besteed dan sommigen Uwer vermoeden. Dat heeft me geboeid, maar er waren vaak momenten waarop ik dacht dat ik er beter mee op kon houden. Dat waren de momenten als alles leek te mislukken, of waarop medeleden dachten, dat ik iets onbereikbaars nastreefde.

Als ik de geschiedenis van onze afdeling gedurende die 50 jaar van m'n lidmaatschap bekijk valt me onder meer op, dat de toeloop in de jaren 70 van de twintigste eeuw onvoorstelbaar groot was. Op een moment hadden we ruim

120 leden. Ook in die tijd was het verloop van leden vrij groot; waarschijnlijk zelfs percentsgewijs groter dan nu. Maar dat maakte minder indruk, omdat er enkele nieuwe leden het echte liefhebbersbloed in de aderen hadden. Dat bleek voldoende om de afdeling bloeiend te houden. Die leden waren ook bereid om de iets minder fanatieke leden actief te houden.

Tegenwoordig zijn er percentsgewijs waarschijnlijk evenveel 'echte' liefhebbers aanwezig, maar zij slagen er kennelijk niet in om de rest ook tot ware liefhebbers te maken. Het gevolg is een gezapig voortsukkelen met de liefhebberij, waardoor ik weinig inspiratie ondervind en vermoedelijk velen met mij. Een verblijf in mijn verzameling van een half uur inspireert me meer dan een normale bijeenkomst.

En dat terwijl mijn verzameling er echt niet uitziet als ideaal! Maar in m'n kas zie ik, vaak weer iets voor de eerste keer en dat geeft telkens een soort aha-Erlebnis, want ook na 50 jaar is het mogelijk nog vaak verrast te worden door een onverwacht of onverhoopt verschijnsel.

Een echte verrassing levert de afdeling me de laatste jaren niet meer op. Maar de hoop is er nog. Ik vraag me alleen af hoe lang ik nog moet wachten voordat de afdeling me een aha-Erlebnis bezorgt!

Tot op dat moment troost ik me met de cactussen in mijn verzameling.

Overigens zie ik dezelfde verschijnselen, die ik voor de afdeling beschreef ook bij de landelijke vereniging. Wat me daarbij het meest bezorgd maakt is het feit dat die toestanden al zolang bestaan. Het landelijke ledental is al jaren stabiel en is nu ongeveer een vierde tot een derde van de leden die er 40 jaar geleden waren!

